«سرآمد» تحلیل می‌دهد؛

درس‌های تنگه تایوان برای بحران تنگه هرمز

چرا واشنگتن راهی جز دیپلماسی پایدار ندارد؟

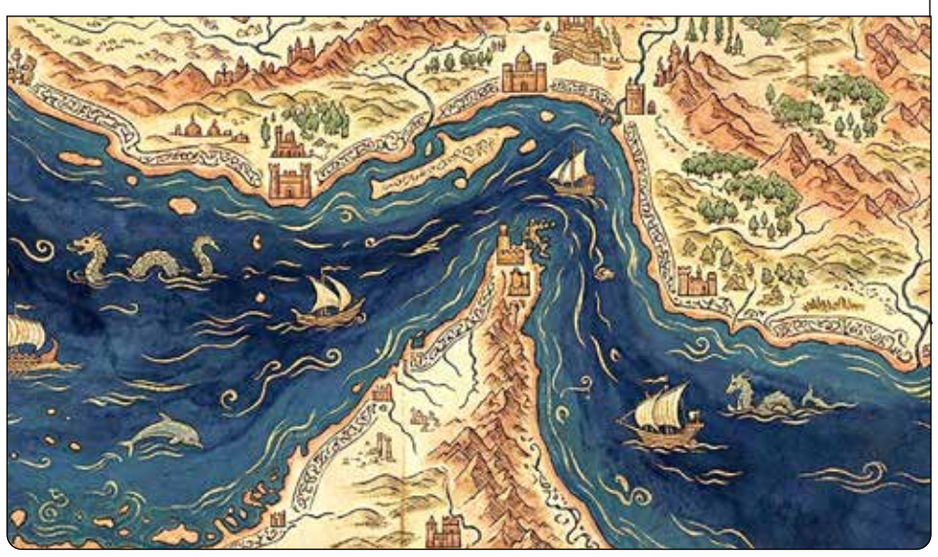

گروه راهبردی- مرتضی فاخری - در میان انبوه نظریه ها درباره ماهیت تقابل نظامی میان ایالات متحده و جمهوری اسلامی ایران، کمتر تحلیلی به ژرفای بازخوانی تجارب راهبردی پیشین در شرق آسیا پرداخته شده است. با این حال، بحران کنونی در تنگه هرمز، در عین تمام ویژگی‌های بومی و خاص خود، آیینه‌ای تمام‌نما از معمای قدیمی‌ای است که واشنگتن در دهه ۱۹۵۰ در تنگه تایوان با آن روبه‌رو بود. آنچه آن زمان به عنوان سیاست مهار کمونیسم در شرق آسیا کلید خورد، نه تنها به حل وفاق نینجامید، بلکه نیم قرن تنش و سوءبرداشت را رقم زد تا اینکه در دهه ۱۹۷۰، واقعیت سیاسی میدان، آمریکا را ناچار به بازتعریف بنیادین رویکرد خود کرد. امروز و در آستانه هرگونه اقدام نظامی فرضی علیه ایران، واشنگتن بار دیگر خود را در برابر پرسشی سرنوشت‌ساز می‌بیند: آیا خشونت، تحریم‌های فلج‌کننده و قطع ارتباطات، راهگشای بحران خلیج فارس خواهد بود، یا بار دیگر تاریخ ثابت خواهد کرد که تنها مسیر دیپلماسی مستقیم، با پذیرش حقوق متقابل و حسن نیت بلندمدت، از سقوط به ورطه درگیری‌های گسترده جلوگیری می‌کند؟

به گزارش اقتصادسرآمد، مرتضی فاخری، پژوهشگر ارشد علوم راهبردی در نوشتاری درباره عبرت‌های تنگه تایوان برای برون رفت از بحران تنگه هرمز به «سرآمد» آورده است: برای درک این هم‌سانی ساختاری، ابتدا باید به سراغ رویدادهایی رفت که در فاصله سال‌های ۱۹۵٤ تا ۱۹۵۸ در اطراف جزایر جینمن و ماتسو رخ داد. حزب کمونیست چین، پس از اعلام موجودیت جمهوری خلق چین، هرگز کنترل تایوان و جزایر اطراف را به عنوان یک مسئله حل‌شده نپذیرفت. آمریکا که از سقوط سرزمین اصلی چین به دست کمونیست‌ها شوکه شده بود، با تمام قوا پشت سر دولت چانگ کایشک در تایوان ایستاد و دو ناوگان دریایی خود را برای حفاظت از این جزایر در تنگه تایوان مستقر کرد. واشنگتن در آن سال‌ها با اتکا به برتری نظامی بلامنازع خود، هرگونه گفتگوی مستقیم با پکن را نوعی به رسمیت شناختن مشروعیت کمونیست‌ها تلقی می‌کرد و در عوض بر سیاست «مهار بدون مذاکره» پافشاری داشت. تحریم کامل اقتصادی و دیپلماتیک، قطع تمامی کانال‌های ارتباطی غیررسمی، و تهدید به استفاده از سلاح هسته‌ای در صورت حمله به تایوان، سه رکن این استراتژی بودند. اما نتیجه چه بود؟ نه تنها چین کمونیست عقب ننشست، بلکه بحران مکرراً در آستانه تبدیل شدن به یک جنگ تمام عیار در منطقه قرار گرفت. در هر دو بحران نخست و دوم تنگه تایوان، ارتش آزادیبخش خلق حملات توپخانه‌ای سنگینی را علیه جزایر تحت کنترل ملی گرایان انجام داد و هر بار واشنگتن خود را در دوراهی انتخاب میان عقب‌نشینی یا تشدید درگیری می‌دید. در عمل، این سیاست خشن و فاقد کانال‌های دیپلماتیک، سوءبرداشت‌های راهبردی را تا حدی افزایش داد که حتی مبادله آتش میان نیروهای آمریکایی و چینی نزدیک بود به یک رویارویی مستقیم بدل شود.

درس نخست از این مقطع تاریخی برای بحران تنگه هرمز این است که حذف دیپلماسی و اصرار بر حل بحران صرفاً از طریق فشار و انزوای کامل، نه تنها پنجره‌های گفتگو را نمی‌بندد، بلکه طرف مقابل را به سمت رفتارهای واکنشی و آزمون‌وخطا در میدان نبرد سوق می‌دهد. ایران امروز نیز مانند چین دهه ۱۹۵۰، از انباشت تجربه تلخ تلاش برای مذاکره در شرایط عدم توازن قدرت سود نبرده است. زمانی که واشنگتن در اوج قدرت خود پیشنهاد مذاکره مستقیم با تهران را رد کرد یا مذاکرات را صرفاً به شروطی تحقیرآمیز و یکجانبه موکول ساخت، مسیر را برای بدترین نوع سوءبرداشت باز کرد: اینکه تهران نتیجه بگیرد هرگونه عقب‌نشینی تاکتیکی تنها به درخواست‌های جدید آمریکا دامن می‌زند، نه به پاداش دیپلماتیک. در تنگه تایوان، این سوءبرداشت دو طرفه بود: چین کمونیست تصور می‌کرد هر گونه نمایش ضعف نظامی آمریکا را به سمت عقب‌نشینی کامل سوق می‌دهد، در حالی که آمریکا تصور می‌کرد تشدید تنش نظامی پکن را وادار به تسلیم اصولی خواهد کرد. حقیقت اما جایی در میانه قرار داشت: نه آمریکا توان ترک تایوان را داشت و نه چین قادر به نادیده گرفتن اصل حاکمیت بر این جزایر بود. این بن‌بست فقط زمانی شکسته شد که در اوایل دهه ۱۹۷۰، ریچارد نیکسون و هنری کیسینجر جرأت انجام یک وارونگی پارادایمی را پیدا کردند: پذیرش این واقعیت که چین کمونیست به عنوان یک واقعیت سیاسی و نظامی در منطقه باقی خواهد ماند و باید با آن از موضع برابری نسبی گفتگو کرد. دیدار تاریخی نیکسون از پکن در سال ۱۹۷۲ و عادی‌سازی تدریجی روابط در سال ۱۹۷۹، معجزه دیپلماسی نبود، بلکه تسلیم در برابر منطق میدانی بود که از دو دهه قبل خود را تحمیل کرده بود: انزوا و فشار کارساز نیست.

امروز ایران نیز در موقعیت مشابهی قرار دارد. جمهوری اسلامی، هرگونه تصور شود، طی چهار دهه گذشته توانسته است معماری پیچیده‌ای از بازدارندگی در تنگه هرمز ایجاد کند که نه صرفاً نظامی، بلکه تلفیقی از تهدید متقابل اقتصادی، امنیتی و ژئوپلیتیک است. بستن تنگه هرمز در واکنش به یک اقدام نظامی تمام عیار، زنجیره‌ای از پیامدها را رقم می‌زند که قیمت نفت را از مرزهای پیش‌بینی‌نشده عبور می‌دهد، بیمه نفتکش‌های جهانی را دچار فروپاشی می‌سازد و متحدان آمریکا در منطقه، از عربستان سعودی تا امارات، را در شکننده‌ترین موقعیت امنیتی از زمان حمله صدام به کویت قرار می‌دهد. اما فراتر از این لایه اقتصادی، یک لایه راهبردی ظریف‌تر وجود دارد: ایران ثابت کرده است که در شرایط فشار حداکثری، نه تنها عقب‌نشینی نمی‌کند، بلکه با افزایش فاصله خود از برجام، غنی‌سازی فراتر از سطح توافق شده و محدود کردن دسترسی بازرسان بین‌المللی، هزینه‌های سیاسی و دیپلماتیک را بر آمریکا و اروپا تحمیل می‌کند. در چنین وضعیتی، اصرار بر سیاست قدیمی «فشار، تحریم و قطع رابطه» نه تنها دستاوردی به همراه ندارد، بلکه همان پدیده تشدید سوءبرداشت را رقم می‌زند که در تنگه تایوان شاهد بودیم: واشنگتن هر اقدام دفاعی ایران را تهاجمی می‌خواند، و تهران هر حرکت آمریکا در منطقه را نشانه‌ای از قصد نابودی نظام می‌پندارد. این مارپیچ منفی از بی‌اعتمادی، دقیقاً همان چیزی است که پیش از هر بحران نظامی بزرگ رخ می‌دهد و تنها راه قطع آن، گشودن یک کانال واقعی و بدون پیش‌شرط تحقیرآمیز دیپلماتیک است.

اما شاید مهم‌ترین تقارن میان بحران تایوان دهه ۱۹۵۰ و بحران هرمز امروز در یک نکته ظریف نهفته است: هر دو در شرایطی رخ دادند که آمریکا به اوج هژمونی خود رسیده بود، اما در همان اوج ناتوانی از بازگرداندن وضعیت پیشین را تجربه می‌کرد. در دهه ۱۹۵۰، آمریکا نمی‌توانست سرزمین اصلی چین را از دست کمونیست‌ها پس بگیرد. امروز نیز نمی‌تواند ایران را به عقب از مرزهای توان هسته‌ای و موشکی‌اش برگرداند. آنچه در تایوان موفقیت نسبی به نظر می‌رسید حفظ وضعیت موجود بدون حل سیاسی ریشه‌ای در بلندمدت هزینه‌های گزافی داشت: دو دهه تنش مداوم، مسابقه تسلیحاتی در منطقه، و در نهایت پذیرش دیپلماسی از موضع ضعف. واشنگتن در آن مقطع سرانجام به این درک رسید که انکار واقعیت سیاسی پکن تنها اتلاف وقت و تشدید خطر جنگ است. پذیرش «چین واحد» و آغاز تعامل دیپلماتیک، گرچه در زمان خود توسط مخالفان به عنوان عقب‌نشینی تلقی می‌شد، اما در حقیقت نقطه آغازی بود برای مهار کردن چین نه از طریق انزوا، بلکه از طریق درگیر کردن آن در نظم بین‌المللی. به همین قیاس، امروز نیز واقعیت سیاسی ایران به عنوان قدرتی منطقه‌ای با توانایی مختل کردن امنیت انرژی جهان، نقشی در خلیج فارس و نفوذ ژئوپلیتیک از عراق تا لبنان، انکارناپذیر است. ادامه راهبرد فشار و تحریم، نه تنها ایران را از این نقش خلع نمی‌کند، بلکه رفتار آن را رادیکال‌تر و پیش‌بینی‌ناپذیرتر می‌سازد. تجربه چهار دهه نشان داده است که هرگاه کانال دیپلماسی باز بوده مانند دوران مذاکرات برجام تنش‌ها فروکش کرده و ثبات نسبی در هرمز برقرار شده است. هرگاه این کانال بسته شده، منطقه لبه پرتگاه لجام‌گسیخته‌ای از حوادث را تجربه کرده است.

برای گریز از این تکرار تاریخی، واشنگتن باید شهامت وارونگی استراتژیک مشابه دهه ۱۹۷۰ را از خود نشان دهد. این وارونگی نه به معنای اعتماد ساده‌اندیشانه به جمهوری اسلامی، بلکه به معنای پذیرش این حقیقت تلخ است که راهبرد موجود تهدید نظامی، تحریم بی‌پایان و قطع هرگونه گفتگوی مستقیم به جایی نخواهد رسید مگر به افزایش احتمال یک محاسبه اشتباه فاجعه‌بار. تعهد به دیپلماسی واقعی مستلزم سه تغییر بنیادین در رویکرد آمریکاست: نخست، کنار گذاشتن شرط‌های تحقیرآمیز پیش از آغاز مذاکره، زیرا همانگونه که در تایوان دیده شد، مذاکره از موضع «تسلیم پیشین طرف مقابل» هیچ گاه کارساز نیست و صرفاً به تأخیر انداختن بحران می‌انجامد. دوم، به رسمیت شناختن حقوق متقابل؛ آمریکا نمی‌تواند از ایران توقع توقف کامل برنامه موشکی یا محدودیت فراتر از برجام را داشته باشد، در حالی که خود از برجام خارج شده و تحریم‌های یکجانبه را به شدیدترین شکل اعمال می‌کند. هر توافقی باید بر پایه امتیازات متقابل و قابل راستی‌آزمایی باشد، نه یک طرفه. سوم، ساختن اعتماد از طریق گام‌های کوچک اما عملی، مشابه آنچه در مذاکرات هسته‌ای منجر به برجام شد. در تنگه تایوان، عادی‌سازی روابط یک شبه رخ نداد، بلکه حاصل زنجیره‌ای از اقدامات تدریجی بود که با سفر نمادین نیکسون آغاز شد و تا تأسیس دفاتر ارتباطی ادامه یافت. برای هرمز نیز چنین مسیری شدنی است: آغاز با گفتگوهای پشت‌پرده درباره کدهای رفتاری در تنگه، توقف تحریم‌های غیرهسته‌ای علیه کالاهای بشردوستانه، و سپس برداشتن گام‌های بزرگتر به سوی احیای چارچوب برجامی.

نکته حائز اهمیت این است که پذیرش دیپلماسی واقعی، هیچ یک از اهداف اعلامی آمریکا را نقض نمی‌کند. هدف نهایی واشنگتن همچنان می‌تواند جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای، تضمین امنیت کشتیرانی در تنگه هرمز و کاهش نفوذ منطقه‌ای ایران از طرق غیرنظامی باشد. اما تجربه تایوان نشان می‌دهد که این اهداف از مسیر بمب و تحریم حاصل نمی‌شوند، بلکه از مسیری می‌گذرند که در ابتدا دشوار و ناخوشایند به نظر می‌رسد: نشستن پای میز مذاکره بدون پیش‌شرط‌های یکجانبه، پذیرش این واقعیت که ایران نیز دغدغه‌های امنیتی مشروعی دارد و برداشتن قدم‌های راستی‌آزمایی‌شده برای کاهش تدریجی تنش‌ها. واشنگتن در تایوان بیش از بیست سال طول کشید تا این مسیر را انتخاب کند و هزینه آن را با از دست دادن فرصت‌های بسیار و نزدیک شدن به آستانه جنگ‌های بیهوده پرداخت. امروز در مورد ایران، زمان دیگر اجازه تکرار چنین اشتباهی را نمی‌دهد. تشدید تنش در هرمز می‌تواند در عرض چند ساعت اقتصاد جهانی را دچار شوکی کند که بهبود آن سال‌ها طول می‌کشد، و منطقه را وارد جنگی کند که هیچ برنده آشکاری در آن متصور نیست. در پایان، نمی‌توان از این حقیقت گذشت که خلیج فارس هرگز تایوان نبوده و نخواهد بود. تفاوت‌های ژئوپلیتیک، فرهنگی و تاریخی میان این دو منطقه انکارناپذیر است. اما الگوی تعامل میان یک ابرقدرت مسلط و یک قدرت منطقه‌ای سرسخت که دغدغه‌های حیاتی خود را در معرض تهدید می‌بیند، از ساختاری شگفت‌آور مشابه برخوردار است. در هر دو مورد، خشونت و انزوای کامل شکست خورد. در هر دو مورد، قطع کامل کانال‌های دیپلماسی نه تنها بحران را حل نکرد، بلکه تفسیرهای غلط و دشمنی‌های روانی را ژرفا بخشید. و در هر دو مورد، سرانجام روزی فرا رسید که دیپلماسی -هر چند دیرهنگام- به عنوان تنها راه خروج از بن‌بست بر همگان آشکار شد. اکنون واشنگتن در برابر دو راهی واقعی قرار دارد: نخست، ادامه جنگ با این امید واهی که فشار نظامی بیشتر، ایران را به زانو درآورد همان خطایی که در ویتنام، عراق و افغانستان بارها تکرار شد. دوم، توقف فوری عملیات تهاجمی و اعلام آمادگی برای مذاکرات مستقیم بدون پیش‌شرط‌های تحقیرآمیز؛ همان مسیری که شصت سال پیش در تنگه تایوان، هر چند دیرهنگام، اما در نهایت به عادی‌سازی نسبی روابط انجامید. تفاوت امروز در این است که دیگر زمانی برای آزمون و خطا وجود ندارد. دو ماه حمله، شعله‌های جنگی را برافروخته که مهار آن هر روز دشوارتر از روز پیش می‌شود. تجربه تاریخی هشدار می‌دهد که هر روز تأخیر در بازگشت به دیپلماسی واقعی، نه تنها تلفات را افزایش می‌دهد، بلکه گزینه مذاکره را از نظر سیاسی برای هر دو طرف سمی‌تر می‌کند. واشنگتن امروز در نقطه ای ایستاده که وینستون چرچیل زمانی آن را «آخرین فرصت برای اشتباه نکردن» نامید. درس تایوان دهه ۱۹۵۰ بر دیوار بحران هرمز به خطی درخشان نوشته شده است: برخورد خشن و قطع رابطه، نه تنها بحران را حل نمی‌کند، بلکه سوءبرداشت‌ها را به فاجعه بدل می‌سازد. تنها راهی که از ابتدا باید انتخاب می‌شد دیپلماسی پایدار، متوازن و به رسمیت شناختن حقوق متقابل امروز نیز همان راهی است که هیچ گریزی از آن نیست. آنچه در کارنامه تاریخی آمریکا در شرق آسیا یک شکست دو دهه‌ای بود، می‌تواند در غرب آسیا به یک پیروزی پیشگیرانه تبدیل شود، مشروط بر اینکه واشنگتن شجاعت پذیرش این واقعیت را پیدا کند که مسیر عبور از بحران هرمز نه از لوله توپ، که از تالارهای گفتگو می‌گذرد؛ تالارهایی که ایران قرن هاست بر اهمیت آنها در فرهنگ سیاست مداری خود آگاه است. تاریخ نگاه خواهد کرد، اما کنشگران امروز تصمیم‌گیرنده‌اند. باشد که انتخاب درستی کنند.

آگهی فقدان سند

احتراما نظر به اینکه صبحانعلی فروزنده حمزه خانلو برابر درخواست وارده شماره ۱۰۰۶۵۸۶ مورخه ۱۴۰۵/۰۲/۱۶ اعلام داشته ششدانگ پلاک ۶۸۳ فرعی از ۳۵ اصلی در بخش سه اردبیل منطقه یک اردبیل بنام آقای صبحانعلی فروزنده حمزه خانلو ثبت و صادر گردیده که بعلت نامعلوم مفقود و پس از جستجوی کامل پیدا نشده و تقاضای سند المثنی را نموده است ، لذا مراتب طبق بخشنامه شماره ۱۴۰۵۸۰۰۱۹۱۰۳۰۰۰۰۴۹ مورخه ۱۴۰۵/۰۲/۲۰ به دفاتر اسناد رسمی سراسر کشور ابلاغ سپس در اجرای تبصره یک ماده ۱۲۰ اصلاحی قانون ثبت موضوع یکبار در روزنامه آگهی گردیده که هر کس ادعای بوجود سند مالکیت یا سند معامله بنام خود داشته باشد ظرف مدت ۱۰ روز پس از تاریخ انتشار این آگهی دلایل قانونی و یا اصل سند مالکیت را با اخذ رسید تسلیم این اداره نماید بدیهی است پس از انقضای مدت مقرره طی تشریفات قانونی سند مالکیت المثنی بنام نامبرده فوق صادر و تسلیم خواهد شد و سند اولیه از درجه اعتبار ساقط خواهد شد.
تاریخ انتشار ۱۴۰۵/۰۲/۲۷

رضا احمدیان - رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان اردبیل

آگهی تحدید حدود اختصاصی

نظر بر اینکه تحدید حدود ششدانگ یک قطعه زمین محصور بشماره ۷۶۵ فرعی از ۳۱۸ اصلی واقع در بخش سه اردبیل حوزه ثبتی سرعین به مساحت ۲۱۸.۴۱ متر مربع تحت مالکیت خانم زهرا رحمتی زاده ذاغلی فرزند یداله تاکنون بعمل نیامده است فلذا طبق ماده ۱۴ قانون ثبت تحدید حدود پلاک مرقوم روز شنبه مورخه ۱۴۰۵/۳/۱۶ راس ساعت ۱۰ صبح در محل شروع و بعمل خواهد آمد . بدین وسیله به مالکین و مجاورین اخطار میشود در موعد مقرر در محل حاضر تا طبق مقررات نسبت به تحدید حدود پلاک مزبور نظارت فرمایند و اعتراض به حقوق ارتفاقی و حدود آن مطابق ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تحدید حدود به مدت ۳۰ روز خواهد شد.
تاریخ انتشار:۱۴۰۵/۰۲/۲۷

بهبود محمدی - رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان سرعین

آگهی فقدان سند

احترام نظر بر اینکه آقای آرشیدا شجاعی سرقین فرزند عادل بولایت پدرش طی درخواست شماره ۱۷۱۱ مورخه ۱۴۰۵/۰۲/۲۱ باارائه دوبرگ استشهادیه تنظیمی دفترخانه اسنادرسمی ۱۴۰ سرعین اعلام داشته که سند مالکیت مقدار ۳ دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین پلاک ثبتی ۴۱۵۵ فرعی از ۳۱۰ اصلی بخش ۳ اردبیل حوزه ثبتی سرعین که در صفحه دفتر املاک الکترونیکی ۱۴۰۲۲۰۳۰۳۰۱۱۰۰۳۵۱۸ ذیل ثبت ۱۳۶۳۸۱ سندمالکیت بنام نامبرده ثبت و صادر شده است را بدلیل اسباب کشی و جابجایی مفقود نموده و پس از جستجوی کامل پیدانموده اند. لذا در این مورد بخشنامه فقدان سند بشماره ۱۴۰۵۸۰۰۰۳۱۶۸۰۰۰۰۱۳ مورخه ۱۴۰۵/۰۲/۲۲ بدفاتر اسناد رسمی سراسر کشور ابلاغ شده است حال در اجرای تبصره ۳ ماده ۱۲۰ اصلاحی قانون ثبت موضوع یکبار در روزنامه آگهی تا هر کس هرگونه ادعای به وجود سند مالکیت یا سند معامله نزد خود داشته باشد ظرف مدت ده روز پس از انتشار این آگهی اصل سند مالکیت را با اخذ رسید تسلیم این اداره نمایند بدیهی است پس از انقضای مدت مقرره اداره ثبت نسبت به صدور سند مالکیت بنام وی طبق مقررات قانونی اقدام و و سند اولیه از درجه اعتبار ساقط خواهد بود.
تاریخ انتشار روز یکشنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۲/۲۷

بهبود محمدی - رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان سرعین

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی حوزه ثبتی قائمشهر

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۰۹/۲۰، املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی قائمشهر مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می گردد:
املاک متقاضیان واقع در قریه گفشگر کلا پلاک ۲۵ اصلی بخش ۱۶
۲۰۲۳۴ فرعی به نام آقای مهدی میرزازاده‌حاجی نسبت به یک سهم مشاع از دو سهم ۲۰۳ سیر و ۴ مثقال مشاع از ۲۴۰ سیر ششدانگ یک باب خانه به مساحت ۱۵۸/۱۳ مترمربع خریداری مع‌الواسطه از آقای سلیمان شاکری کفشگری مالک رسمی.
۲۰۲۳۴ فرعی به نام خانم سمیه جمالی نسبت به یک سهم مشاع از دو سهم ۲۰۳ سیر و ۴ مثقال مشاع از ۲۴۰ سیر ششدانگ یک باب خانه به مساحت ۱۵۸/۱۳ مترمربع خریداری مع‌الواسطه از آقای سلیمان شاکری کفشگری مالک رسمی.
لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین‌نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه محلی / کثیرالانتشار در شهرها منتشر و در روستاها علاوه‌بر انتشار آگهی، رای هیات الصاق تا در صورتی که اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست.
شناسه آگهی: ۲۱۶۴۰۲۱
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۱۲
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۲۷

مرتضی قاسم‌پور - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان قائمشهر

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی حوزه ثبتی قائمشهر

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۰۹/۲۰، املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی قائمشهر مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می گردد:
املاک متقاضیان واقع در قریه چوب‌بست پلاک ۶۷ اصلی بخش ۱۶
۹۴۶ فرعی به نام آقای یونس سیر نسبت به سه‌دانگ مشاع از ششدانگ یک باب خانه به مساحت ۱۶۷/۷۲ مترمربع خریداری بدون واسطه از خانم شهین سری دیوکلائی مالک رسمی.
۹۴۶ فرعی به نام خانم مینا مهری دیوکلائی نسبت به سه‌دانگ مشاع از ششدانگ یک باب خانه به مساحت ۱۶۷/۷۲ مترمربع خریداری بدون واسطه از خانم شهین سری دیوکلائی مالک رسمی.
لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین‌نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه محلی / کثیرالانتشار در شهرها منتشر و در روستاها علاوه‌بر انتشار آگهی، رای هیات الصاق تا در صورتی که اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست.
شناسه آگهی: ۲۱۶۴۰۲۴
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۱۲ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۲۷

مرتضی قاسم‌پور
رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان قائمشهر

قوۀ قضائیه - سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
حوزه ثبت ملک منطقه دو ساری
اداره کل محترم ارشاد اسلامی استان مازندران

به پیوست متن آگهی قانون تعیین تکلیف جهت درج در یکی از روزنامه‌های محلی و کثیرالانتشار به حضور ارسال می گردد.
آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی حوزه ثبتی شهرستان ساری برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۰۴۵۶۰۰۱۴۷۵ و ۱۴۰۵۶۰۳۱۰۴۵۶۰۰۱۴۷۶ - ۱۴۰۵/۰۱/۲۴ که در هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی منطقه دو ساری تحت تصرفات مالکانه
معصومه‌السادات و سید رضا طاهری سیاوشکلائی فرزندان: سید احمد به شماره ملی: ۲۰۹۳۴۹۱۲۸۱ و ۲۰۹۳۵۲۷۶۷۷ به ترتیب نسبت به ۴ دانگ مشاع و ۲ دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی پلاک ۲۷۵۸۷ فرعی به مساحت ۱۰۹/۳۰ مترمربع مفروزی و مجزا شده از پلاک ۱۶۴۳ فرعی از ۱۴۴ -اصلی واقع در قریه پل گردن بخش ۳ حوزه ثبت ملک منطقه ۲ ساری
لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. شناسه آگهی: ۲۱۸۱۶۱۹
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۲۷ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۳/۱۱

یاسر ملکی - مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو ساری

قوۀ قضائیه - سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
حوزه ثبت ملک منطقه دو ساری
اداره کل محترم ارشاد اسلامی استان مازندران

به پیوست متن آگهی قانون تعیین تکلیف جهت درج در یکی از روزنامه‌های محلی و کثیرالانتشار به حضور ارسال می گردد.
آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی حوزه ثبتی شهرستان ساری برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۰۴۵۶۰۰۲۷۸۸ مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۰۷ که در هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی منطقه دو ساری تحت تصرفات مالکانه
محمد مرادی فرزند مصطفی به شماره ملی ۲۳۷۲۴۸۶۳۵۷ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی با کسر سهم وقف به پلاک ۶۰ فرعی به مساحت ۵۹۲/۴۰ مترمربع از پلاک ۶ -اصلی واقع در قریه درازمحله بخش ۲ حوزه ثبت ملک منطقه ۲ ساری
لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۲۷ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۳/۱۱
یاسر ملکی - مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو ساری
شناسه آگهی: ۲۱۷۸۵۹۸

قوۀ قضائیه - سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

حوزه ثبتی شهرستان ساری برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۰۴۵۶۰۰۰۷۶۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۱/۱۸ که در هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی منطقه دو ساری تحت تصرفات مالکانه
دولت جمهوری اسلامی ایران به نمایندگی وزارت ورزش و جوانان به شناسه ملی ۱۴۰۰۰۲۶۱۲۵۱ نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی با کسر سهم وقف به مساحت ۴۰۰۰ مترمربع به پلاک ۳۸ فرعی قسمتی از پلاک ۱۸ اصلی واقع در قریه خاریک بخش ۲ ثبت ساری
لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
شناسه آگهی: ۲۱۶۷۱۰۶
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۱۲ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۲۷

یاسر ملکی
مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو ساری

قوۀ قضائیه - سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران
آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی حوزه شهرستان ساری منطقه یک

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۰۰۰۱۰۰۰۰۴۱ مورخه ۱۴۰۵/۰۱/۱۰ که در هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی منطقه یک ساری تصرفات مالکانه خانم فرحناز قنبری‌هشتجین فرزند نصرت‌الله نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مشتمل بر انباری به مساحت ۶۸/۲۶ مترمربع به پلاک ۳۱۳۳ فرعی از پلاک ۳۴۴۹ اصلی واقع در قریه گل‌افشان بخش یک ثبت ساری خریداری از مالک رسمی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. کلاسه پرونده ۱۴۰۴/۶۳۶
شناسه آگهی: ۲۱۶۴۵۵۳
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۱۲
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۲۷

عباس رحمت پور رکنی - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک منطقه یک شهرستان ساری